

BAGLYASI HÍRMONDÓ

BAGLYASALJA BARÁTAINAK KÖRE IDŐSZAKOS KIADVÁNYA

XVII. évfolyam 3. szám

Interneten letölthető: www.baglyasalja.hu

2016. augusztus

Jövönk a tét ...

Baglyasalja Barátainak Köre alapítói azzal a szándékkal hozták létre egyesületünket, hogy – helyi kulturális intézmény hiányát pótolva – közösségi keretek és művelődési alkalmak szervezésével, segítséget nyújtsanak az itt élőknek, a teljesebb emberi élethez nélkülözhetetlen, kulturális értékek eléréséhez.

Előző lapszámunkban beszámoltunk arról, hogyan emlékeztünk Baráti Körünk létrejöttének 20. évfordulójára. Összefoglaltuk az elmúlt két évtizedes munkánk általunk legfontosabbnak tartott eredményeit, kiemelkedő programjait. Elemeztük kiadványaink, honlapunk, facebook oldalunk hatását. Legfontosabbnak a Baglyasi Füzetek négy kötetét, a Bóna Kovács Károly munkásságát bemutató könyvet, a Mit láthatott Baglyaskő vára? című, régmúltunkat feltáró tanulmánykötetet és a Baglyasi Hírmondó tizenhét évfolyamában kiadott 65 számát tarjuk. Számba vettük rendezvényeink sokaságát, sokszínűségét, kapcsolatrendszerünket, pályázati sikereinket, elismeréseinket. Különösen fontosnak tartjuk a

Bóna Kovács Károly születésének 100. évfordulójához kapcsolódó rendezvénysorozatot, a 700 éves Baglyaskő vára – Salgótarján Emlékév megszervezését és a kilenc megrendezett Civil Fórumot, ahol városunk fejlődését szolgáló témákban kerestük az együttműködés lehetőségeit, a civil tennivalókat. De feltártuk kudarcainkat is, a fiatal korosztály felé fordulásunk sikertelenségét, szervező, mozgósító munkánk gyenge pontjait. A kerek évforduló alkalmas volt arra is, hogy tájékozódjunk arról, hogyan vélekednek rólunk barátaink. Mit tartanak ők értékesnek, mit javasolnak azoknak, akik majd továbbiakban szervezői, irányítói lesznek az egyesületi munkának.

A közelmúltban jelentős eseményre került sor egyesületünk életében, új elnököt választottunk, Kovács Lászlóné személyében. Az új vezetőségi tagok felkérésére is sor került. Egyesületünk új irányítóinak javasoljuk, vegyék figyelembe a korábbi vezetők értékítéletét, de legalább annyira érdemes fontolóra venni partnereink, segítőink, támogatóink véleményét, javaslatait is. Az előbbieket azért,

mert ők az érvényben lévő Civil Törvény és a tagság által elfogadott, valamint a bíróság által jóváhagyott Alapszabály alapján dolgoztak. Ismerték, figyelembe vették a mindenkori városvezetők törekvéseit, a civil közösség kipróbált, bevált módszereit, a partnerkapcsolatokban rejlő lehetőségeket.

Hírmondónk mostani számában, egyesületünk munkáját jól ismerő öt barátunk írása olvasható. Ők, bár szorosan kötődnek hozzánk, mégis egy kicsit távolabbról, objektívebben látják tevékenységünket, értékeinket. Írásaik azt bizonyítják, jó úton járunk, gazdag örökséget adunk át.

Mindezek alapján, és a szélesebb közvélemény szerint is szükség van arra, hogy a Baglyasalja Barátainak Köre tovább működjön. Lesz folytatás mindannyiunk örömeire, Baglyasalja további épülésére.

Hiszen: „Jövönk a tét, küldetésünk a jelen építése, a múlt értékeinek megmentése, megismertetése.”

*Szilasi András civil önkéntes,
a Baráti Kör alapító tagja*

Tanítónk a múlt

„A múltat vállalni emberséggel, felnőtt nemzetként szorongás és öncsonkítás nélkül, nem a gyengeség, hanem az erő jele és egyben forrása is.” Több évtizedes tapasztalatát sűrítette Kosáry Domokos ebbe a megállapításba. Az, hogy nemzetként miként határozzuk meg magunkat, apró építőkövekből áll össze. Ezek az építőkövek az embernek elsősorban a mindennapi életéből, a közvetlen környezetéből erednek. Így különösen fontos a kisebb közösségek számára annak megismerése is, hogy milyen körülmények alakították őseik életét, s a változó körülményekre milyen válaszai voltak. Főlölleges tudás ez? Talán igen, mert minden nemzedék előtt más és más probléma tornyosul, melyek megoldásra várnak. Menyiben segíthet ebben a száz-kétszáz évvel, vagy még korábban éltek sorsának ismerete?

Esetleg abban, hogy elkerülhetjük az önámítás csapdáját, a romantikus vágyakat, a „bezzeg akkor...” andalító önbecsapását, és a „majd-csak jóra fordul” várakozó helyben járását is.

Ezt példázza Baglyasalja is múltjával. A vár és a bánya. Az első időbeli távolsága, ismeretlensége óhatatlanul titokzatos képet idéz föl, míg a másik a mindennapi megélhetés kínjait, a természeti erőknél kiszolgáltatott ember kényszerű bátorságát jelzi. S a kettő között eltelt évszázadok a túlélésre törekvés változatos formáit vonultatják föl. Baglyasalja Barátainak Köre bölcsen és felelősséggel viszonyult a település múltjához. Feltárta, feltárta és közreadta, hiszen azon túl, hogy a környezetében mindenki akkor érzi otthonosan magát, ha térben eligazodik benne, még inkább szorosabbá válik a kötelék, ha időben is kötődik

hozzá. A múlt tényeinek, egymást követő történéseinek ismerete tereli a gondolkodást: hol felkiáltójelként tornyosul, hol értelmezési keretet jelent, hol ötletet adó fordulatokat tartogat. A jelen mindig előnyben van, hisz tudja milyen következményei, eredményei voltak az elődök tetteinek, vagy meghátrálásainak. S ez a háttér-ismeret is segít tájékozódni a döntések meghozása előtt.

Ha tudós ember tapasztalataival kezdtem, hadd zárjam egy másik gondolkodó megállapításával, mely ezt a kérdést más, mondhatjuk, negatív oldaláról közelíti meg. Ortega y Gasset spanyol filozófus szerint: „A múltnak megvan a maga igaza. Ha nem adjuk meg neki, jön és követeli, és követeli ott is, ahol nincs igaza.”

Cs. Sebestyén Kálmán történész - levéltáros

„Tisztelet a bányász szaknak!”

És a bányászdal így folytatódik: „Jó szerencse, áldás lengje át!” Ez az érzés hathatta át a Baráti Kör megalapítóit, amikor alapszabályukat fogalmazták, elfogadták. Természetes volt, hogy a fő célok közé került a bányász hagyományok ápolása, kulturális örökségének feltárása, őrzése, továbbadása. Már a korai időkben, tehát csaknem két évtizede az egyesületi munka természetes része a bányászörökséggel kapcsolatos tevékenység. A múlt tényeit a Baglyasi Füzetek második kötetében rögzítették és adták közre, dr. Szvircsek Ferenc ipartörténész tollából. A tanulmánykötetben utalás történik azokra a romantikusnak is mondható szénmegtalálási és fejtési történetekre, ahogyan a baglyasaljaiak ráleltek a föld fekete kincsére. Feltárultak előttünk azok a sokszor elmentmondásosnak tűnő történetek, ahogyan a bányabirtokok kialakultak, majd az az időszak, amikor már iparszerűvé vált és egyre nagyobb ütemben növekedett a termelés. Ez eredményezte azt, hogy Baglyasalja a környékbeli bányák központja lett. Eközben jelentős átalakulás, fejlődés ment végbe a településen is. Nagyszámú, főként külföldi munkás érkezett és települt le (1890-ben az 1731 fős lakosság mindössze 41 %-a volt magyar).

A századforduló első felében korszerűnek mondható munkás -, altszti - és tisztai lakások épültek. Szakműhelyek, bányavasút hálózat, önálló áramfejlesztő, kórház, templom kaszinó, iskola stb. létesült és működött. A munka mellett persze mód nyílt sportolásra és sokszínű amatőr művészeti tevékenységre is. Színjátszó kör, néptáncsoprot, dalárda és több zenekar is működött.

Ennek a gazdag örökségnek a feltárását, megismertetését és az ugyancsak az idézett dalban a „...Zordon bércek bányászgyermek-

kének ...” nevezett elődök tiszteletét szolgálják az évenkénti Bányásznapi és Borbála Napi megemlékezéseik is. S mindezek partnerségben, a nyugdíjas bányász szakszervezet városi alapszervezeteivel, a Bányász - Kohász Hagyományápoló Egyesülettel közösen szerveződnek.

A Baráti Kör tagjai időben ismerték fel, hogy a jelen a múltra épül és a jövőnek mi, hagyományápolók képezzük az alapját.

Tisztelet a bányász hagyományok őrzőinek!

Dobor István BDSz Nógrádi
Bányász Nyugdíjas Bizottság elnöke

Értékes, igaz barátok!

Baglyasalja Barátainak Körével a kapcsolatunk 2014 őszén kezdődött. Négy, számomra ismeretlen személy lépte át az almágyi iskola küszöbét, Agócs Gyula polgármester úr kíséretében. Közös gyökerek keresése volt látogatásuk célja. Habár Andókat már nem találtak községünkben (amiért a csapat eredetileg útnak indult), egy – azóta nagyon sikeres, és, remélem, még sok-sok éven át tartó – szoros baráti kapcsolat első percei voltak ezek a Baglyasalja Barátainak Köre és a Csemadok Almágyi Alapszervezete, Almágy Község Önkormányzata és a helyi iskola között. Felejthetetlen az első közös karácsonyunk a Baglyaskő Idősek Otthonában és a Baglyaskő-Vár Természetvédelmi Látogatóközpontban. 2015. március 15-én községünkben együtt helyeztük el a megemlékezés

koszorúit a kopjafáknál. Felemelő érzés volt nemzeti ünnepünket együtt ünnepelni. Ma is a könnyeimmel küszködöm, ha felidézem azokat a pillanatokat. A Baglyaskő Várnál együtt tisztelegtünk őseink emléke előtt. Almágyban a falunapon háborús emlékművet avattunk, hagyományörző és iskolás csoportoknak, előadóknap tapsoltunk. Dr. Agócs József fényképkiallításának adtunk otthont, sőt, állandó kiállítási anyagot is kaptunk a községünkben és környékén készült képekből. Együtt kirándultunk Betlérbe és Csetnekre. Új évet köszöntöttünk. Részt vettünk Baglyasalja Barátainak Köre 20 éves évfordulóján. Felelevenítettük a Szent Iván napjához fűződő hagyományokat a kollégium udvarán. Csak, az eddig eltelt, közel két év alatt, együtt töltött alkalmakat is alig győzőm felsorolni.

Kedves Barátaink! Számomra/számunkra nagyon fontos ez a kapcsolat, hiszen közvetlenül ezen keresztül kapcsolódunk az anyaországunkhoz, Magyarországhoz. Találkozásaink során sok tapasztalatot szereztünk, mindennekelőtt a partnerség, a kölcsönösség területén. Úgy tapasztaltuk, hogy ez életben tartó, tevékenységetek fő erőssége. Közösségteremtő, kultúrákövetítő munkátok példaértékű és tiszteletre méltó. Különösen értékes számunkra a SÁIK tagintézményeivel, Szilasi András segítségével, létrejött kapcsolat. Három iskolában már ebben a tanévben látogatást is tettünk, és a salgótarjáni gyerekek küldöttei is részt vettek iskolánk által szervezett különböző rendezvényeken. 2016. szeptember 5-én aláírjuk a testvériskolai megállapodást. Örök emlék lesz tanítványainknak a Bati Jánosné által vezetett „Barátság a jövőért” elnevezésű tábor.

Továbbra is szeretnénk együttműködni a kultúra, a sport, az oktatás-nevelés területén. A kapcsolat jó lehetőség a tapasztalatcserére, munkánk kölcsönös segítésére. Hozzájárulhat a baglyasaljai városrész és Almágy község lakosságának barátságához, de a szlovák és a magyar nemzet közötti békesség megerősítéséhez is.

Bízom a jövőbeni együttműködés sikerében!

Agócs Ildikó a Csemadok
Almágyi Alapszervezetének elnöke

Köztünk élnek...

Sorozatunkat Szilasi András bemutatkozásával folytatjuk. Lokálpatrióta a szó legnemesebb értelmében. Szívügye Baglyasalja, a baglyasiak. Elhivatott a település történelmi és kulturális értékeinek kutatásában, közkinccsá tételében. Törekszik a folyamatosságra, minőségre a rendezvények és kiadványok tekintetében is. Elérte célját: Baglyasalját, Baglyasalja Barátainak Körtét, tevékenységét számon tartják. Bár „papíron” visszavonult, tudása, a közösségért végzett munkája továbbra is nélkülözhetetlen. Mindennemű felsorolás, mely tetteit taglalja, csak hiányos lehet.

Kupcsulik Ágnes

„Nem vagyok született baglyasaljai, 1935. október 8-án Balassagyarmaton születtem. 1954. január 1-én jártam először Baglyasalján, úgy-mond „háztűznézőben”, húsz éve pedig itt lakom, feleségem nagyszüleinek házában. De vissza a gyökerekhez! Édesapám elismert szakember, édesanyám háztartásbeli volt. Bátyám is kétkézi munkás lett, kitanulta az asztalos, majd csónaképítő szakmát. Az elemi, majd az általános iskolában kitűnő tanítóm, tanáraim voltak, Jól tanultam, így természetesen egyenes út vezetett volna a középiskolába, de édesapám azt tartotta, hogy egy jó szakmával jobban boldogulok majd az életben. Édesanyám mégis úgy rendezte, hogy elvégezhessem a gimnáziumot. Tanulóéveim sok élményt adtak, s a magamfajta úgynevezett „munkás-gyerekek”, természetes volt a továbbtanulás. Vonzott a művészpálya, a felvételi azonban nem sikerült. Dolgozni kezdtem, de nem mondtam le a továbbtanulásról. Az új irány a jogi pálya lett. Az élet azonban „nagy rendező” ezen is módosított. 1957-ben házasságot kötöttem, diákkori szerelmemmel, Óvári Teréziával, Tubikával. Így Salgótarjánba költöztem és a pedagógus hivatás vonzásába kerültem. Tanítóképző különbözeti érettségi, majd képesítő vizsgával tanítói oklevelet kaptam, és tanítottam a Zagyvapálfalvai, majd a Forgách-telepi, később a Csizmadia úti iskolákban. Rövidesen újra a tanulás következett, s levelező tagozaton matematika-fizika szakos tanári, később pedagógia szakos előadói diplomát

szereztem. Örömmel tanítottam, de a gyermekkori cserkészélmények az úttörőmozgalom felé sodortak. Csapatvezetőként, majd városi, később megyei úttörőtírkárként először 100 - 200, később sok ezer gyermek életének színesebbé tételéért szívesen dolgoztam. Az egyetem elvégzése után, a Mártírok úti iskola, a mai Kodály igazgatását bízták rám. Sok újítás, pedagógiai kísérlet kezdődött el abban az időben irányítással. Egy új kihívásnak azonban nem tudtam ellenállni. Elfogadtam, az akkor létesülő Balatoni Úttörővárosba, a főigazgató-helyettesi kinevezést. Négy csodálatos, tartalmas év után hazahívtak, a Megyei Művelődésügyi Osztályra kerültem helyettes vezetőnek. Közel másfél évtizednyi, igen aktív időszak következett. Tanulással, kapcsolatépítéssel, újabb tapasztalatok megszerzésével. Amikor, mostanában mérlegre teszem ezeket az éveket, jó érzéssel nyugtázom, hogy az azokban az években, munkatársaimmal közösen végzett tevékenységünk eredményeként, létrejött kulturális, művészeti létesítmények, értékek, ma is működnek, időtállóan bizonyulnak. Ez ösztönzött arra, hogy nyugdíjasként, Baglyasalján – ahol otthon érzem magam – azok közé álljak, akik szívesen dolgoznak az itt élőkért, a városrész felemelkedéséért. Úgy érzem, hogy feleségem, két gyermekem, öt unokám és a dédunokám nem rövidül meg azáltal, hogy a közösségért dolgoztam, dolgozom.”

Szilasi András

Kultúráközvetítés, művészetpártolás civil módra

A kulturális tevékenység, a művészeti értékekkel való találkozás minden közösségnek jellemzője, alapvető igénye, folyamatos fejlesztése pedig kötelessége. Baglyasalja Barátaink Köre (BBK) ma, ennek szervezésével járul hozzá a Baglyasalján élők mindennapjaihoz. Az örökség gazdag, hiszen az egykor önálló településen sikeres amatőr együttesek, képzőművész alkotótelep is működött. Bóna Kovács Károly festő- és szobrászművész is itt alkotott és működtetett tehetséggongozó művészeti iskolát. Duba László díszlettervező, Erdei Sándor üvegtervező-szobrászművész, Gyüre Nándor üvegtervező-festőművész, Radics István és Somoskői Ödön festőművészek, id. Szabó István szobrászművész, Takács Géza üvegtervező, Vasas Károly szobrászművész voltak legnevesebb felfedezettjei, tanítványai. Köztéri alkotásai ma is meghatározói városunk arculatának. Ezek gondozásának, megújításának

kezdeményezője is a Baráti Kör volt. Bóna Kovács képzőművészeti kultúrát teremtő alkotói és pedagógiai munkásságát Emlékév kezdeményezésével és szervezésével, valamint könykiadással, megemlékezésekkel is, a BBK ápolja. Folyamatos kapcsolatot tartanak fenn a Kovács család élő tagjaival. Valószínűleg ennek köszönhető, hogy az örökösök városunknak ajánlották föl a művész, jelentős értéket képviselő hagyatékát. Civil eszközökkel, önkéntes munkával, műveik közönség elé vitelével segítik a Salgótarjánban és a környékünkön élő alkotókat. Könyvbemutatókkal (Kupcsulik Ágnes, dr. Füst Antal, Nógrády Andor, Deák Éva) az irodalmat, a Baglyaskő Idősek Otthonában működő Baglyaskő Galéria kiállításával (53) a fotó- és képzőművészetet népszerűsítik. A Dornay Béla Múzeummal közösen – alkotók, művészeti szakemberek, művészetszervezők, támogatók – részvételével megrendezték a

„Művészek és mecénások Salgótarjánban” elnevezésű tanácskozást. Kitűnő kapcsolatokat építettek ki a zenei együttesekkel, előadókkal, akik segítségével jótékonyági, tehetséggondozó, szórakoztató hangversenyeket rendeznek. A Pünkösdköszöntő ünnepi koncertet – ez évben immár a huszadik alkalommal rendezték meg – magas színvonalon, jelentős közönségsikerrel. Tevékenységüket partnerségben, a kölcsönös érdekek figyelembe vételével szervezik. Így egyesületünkkel, a Balassi Bálint Asztaltársasággal (BBA), is sor került közös rendezvényekre.

Baglyasalja Barátainak Köre művészetközvetítő, -pártoló tevékenysége hiánypótló szerepet tölt be a városrészben. Közelebb hozza a baglyasaljaiakhoz a művelődés lehetőségét, de hozzájárul Salgótarján kulturális életének gazdagításához is.

Orbán György BBA elnök

Köszönjük a Baglyaskő Idősek Otthona és a SÁIK Kollégiuma vezetőinek, hogy befogadják rendezvényeinket.

„Közhírré tétetik!”

Hajdanában, az úgynevezett kisbíró, kezdte így a hírek kidobolását. Azóta igencsak sokat változott a világ, s bizony másként működik a nyilvánosság, a kommunikáció is. A lényeg azonban azonos. Régen is tudták, ma is tudjuk, hogy – a „nem elég becsületesnek, tisztességesnek lenni, annak is kell látszani” mondást parafrázálva – nem elég csak létezni, működni, erről másokat is tájékoztatni kell. Annál is inkább, mert a rögzített, archivált információ nemcsak a jelennek szól, hanem szintúgy az ismeretlen jövőnek. Azt is szolgálja, hogy a következő generációk is tudják mire törekedtek, mit tettek elődeik, milyen örökségre támaszkodhatnak az újabb és újabb nemzedékek. A húsz évvel ezelőtt alakult, tehát az idén jubiláló Baglyasalja Barátainak Köre (BBK) a kezdetektől fogva felelőbb nyitottnak bizonyult úgymond a külvilág felé, már csak azért is, mert a tagság, a rendezvényekre meghívottak jó része azok közül került ki, akik már nem ott élnek az egykori bányászfaluban, a hosszú völgyben s néhány leágazásában. De mint Salgótarján egyik városrészét képviselő civil szervezet – azon túl, hogy mindig is önálló arculatot, egyedi sajátosságokat mutatott például az évente megrendezett baglyasi napokkal, a település történetét feldolgozó, megörökítő könyvsorozattal, a Bóna Kovács Károly-hagyaték őrzésével, népszerűsítésével, vagy az idősek otthonában működő Baglyaskő Galéria gazdag, eddig ötvenhárom kiállítást létrehozó programjával – igyekezett betagozódni, integrálódni a megyeszékhely társadalmi, szellemi életébe. S, hogy ez sikerülhetett, abban nagy szerepe volt, van a nyilvánosságnak, a tudatos kommunikációnak, a médiakapcsolatoknak. S nem utolsósorban a Baglyasi Hírmondó című, immár a tizenhetedik évfolyamában járó időszakos kiadványnak és a rendszeresen frissített, átgondolt tartalommal megtöltött honlapnak. Jómagam is – noha a személyes élményem, emlékem sem kevés a Baglyason történekről – mindig örömmel veszem kézbe a nyomtatott tájékoztatót, éppen időszerű példányát – kívált, ha mintegy ráadásként még saját írásomat is viszontláthatom, olvashatom benne – és szívesen „lapozom” fel a weboldalt is, hogy megtudjam mi újság Baglyason...

dr. Csongrády Béla közíró, a BBK alapító tagja

Baglyasalja Barátainak Köre alapítói:

Cserhádi József, Horváth László, Szilasi András, Tóth Endréné, Vincze Istvánné, Serfőző Imre, Békési Gyula, Szabó Aladár, Kálovits Géza, Bati Jánosné, dr. Csongrády Béla, Ferencz Imre, Johanovits Ferenc, Kovács Balázs, Muzsikné Fodor Olga, Szabó Gyula, Szilasi Andrásné, Bánházi György, Kupcsulik József, Zsolnai Györgyné, Radics István, Andó Miklós, Eppich Albertné, Mikulik Hedvig, Vincze István, Gyürki Ferenc, Szászi Géza, Somoskői Ödön, Botár Béla, Pintér Attiláné, Nagy János, Sarló Béla, Illés Attila, Berta István, Cserhádi Józsefné, Kovács Lászlóné, dr. Zsigmond Gyula, Andó Ferenc, Takács Géza, dr. Godó Béla, Kicsiny Miklós

Tisztelt Olvasóink!

2016. augusztus 15-én a kiadásért felelős Bati Jánosné elnöki küldetése megszűnt, így a mi megbízatásunk is. A Baglyasi Hírmondó további megjelenéséről az új vezetőség dönt.

Szerkesztők

Baglyasaljáért Díjat kaptak:

- 2001.** Cserhádi József, Eppich Albert, Kálovits Géza, Kupcsulik József, Szilasi András
2002. Bati Jánosné, Cserhádi Józsefné, Szolnoki Elemér, Bóna Kovács Károly (posztumusz)
2003. Kerékyártó Ferencné, Serfőző Imre, Szilasi Andrásné
2004. Békési Róbert, Dr. Csongrády Béla, Nagy Lászlóné
2005. Botár Béla, Kovács Balázs és Ildikó, Zahar Béla
2006. Cs. Sebestyén Kálmán, Feketéné Sörös Erika, Mocsári Zoltán, Pusztai Béla
2007. Bodnár Béla, Gyürki Ferenc, Stark Károlyné, Salgótarjáni Városi Televízió
2008. Bodnár Benedek, Muflár Ferencné, Id. Turcsányi Attiláné
2009. Bakonyai István, Brechó Lajosné, Juhász Kincsés Helén, Turcsányi Attila
2010. Horváth Tamás, Tihanyiné Kiss Ildi, Veréb Lajosné
2011. Bóna Kovács Károly Tagiskola Nevelőtestülete, Dr. Bencze Sándor, Halla József, Majoros Jánosné, Szabó Pál, Székyné dr. Sztrémi Melinda
2012. Budafoki József, Csuka Sándorné, Majoros János
2013. Homoga József, Korponai Tamás, Shah Timor és Gabriella
2014. Eötvös Mihály, Bartáné Visnovszky Zsuzsanna, Tóth Tibor és családja
2015. Márton Pálné, Pádár Zoltánné, P. Tóth László
2016. Felföldi István, Judik Béla, Tarjányi Viktória, Szásziné Kupcsulik Ágnes, Vincze Istvánné

A Baglyasi Hírmondó újabb száma támogatóink SzJA 1%-os felajánlásainak felhasználásával és Bencze Péter úr támogatásával jelent meg.

BAGLYASI HÍRMONDÓ

Baglyasalja Barátainak Köre időszakos kiadványa

Szerkeszti:
 Szásziné Kupcsulik Ágnes
 Szilasi András
 Vaspál Dávid
 Felelős kiadó:
 Bati Jánosné a BBK elnöke
 Tördelőszerkesztő:
 Tóth Gergely
 Postacím:

Baglyasalja Barátainak Köre
 3102 Salgótarján, Petőfi út 96.
 E-mail: baratikor@baglyasalja.hu
 Honlapcím: www.baglyasalja.hu
 Nyomtatás: Polar Stúdió
 3100 Salgótarján, Rákóczi út 2.
 ISSN 2061-6228